

credatur, vide cujus te culpa reum facias, si velle negotii
quod dicebam, vel ab ipsa morte (quae procul sit) interrum-
pi te sinas in viâ verissime veritatis. Vale, et si me
amas, posteros quoque, quorum causam ago, et qui te
praesente non fruuntur, amare te, dum potes doce. Scribe
inter mille turbas atque auocamenta, in praetoriâ Prin-
cipis ad Vornam Insulam s. Cal. Sept: 1640.

Smithio.

Ampl. ac doct. Smithi. (290)
De Neomago tuâ, vel jam nostrâ, quid sentiam, soluto
nuper sermone prolocutus, carmine nunc autorem ipsum
aggredior, quando mihi in re seriâ ludendi et audaciam
humanitas tua dedit, et impetum Epigramma Lepidissi-
mum, quo et mei praeter meritum nuper meminisse
voluisti. Ignosce rudi metro, quippe inter non
armorum modò, sed Aula quoque et muneris mei
perpetuas turbas nato. Si quid venia in antecessum
das, reliquum cominus et propediem, si Deus volet, ex-
torquebo. Discedimus enim ex continente, atque ut
Civili tuis, per oppidi Batavorum cineres in Insulam
concedemus, saluâ Neomago tamen et incolis, nequid
sinistri augureris. Vale Vir Amplissime et amicus
Tuus.
Graue 22. Sept: 1640.

Quadrimum est, et quod excussit
cum ad mirabilem Puellam Schuomannam
Epigramma misi, quod huic adieci, eò quod
non absenti argumenti videretur, ac tum
temporis, nescib quam aequo vel iniquo plausu
a Literatis amici exceptum fuit. Unde et
memoria obhasit, lubrica aliacivis, et
nostrarum ineptiarum quantum par est
negligenti.

Smithio.

(291).
Suspicias et praevideo, Smithi amplissime, tantillum otij
nobis in oppido Batavorum ~~sedes~~ non iri datum, ut
vel ex itinere te salutem. Statuit enim Princeps,
cum diluculo hinc discessurus grandium Arnhemii
sumeres. liceat itaque hoc officii, scripto implere,
et si me amas, crede vim invito fieri, quoties
Neomagum

Neomagnum adveni, praestantissimum civem, et amicum
 optimum conveniendi facultas eripitur. Vale raptim
 Francae 11X Cal. Octob. C1515CXL.

In epigrammate quod heri a me acceperis
 dubito an non pro Cunas Roma, parentes Imputatae
 heri ut in adversariis est, scripserim cunas Roma, nutricem
 quod prosodia non ferret. Si sic erravi, quod facile
 condones, si videas, quam hic procul a secessu et otio
 poetarum sim, quaeso ut emendes.

Bannio

(292).
 Dum in itinere fui, Vir Amplissime, quod comite de petro
 nesto, perubili, ac perjuvando nuper auspicabamur, ad ultimum
 septentrionem nostrum, plerasque has mediae coeli
 Zonae terridiores chartas accepi, tibi ut intelliges, tradendas.
 Vides quas crabrones irritaveris, et si quid repositurus es,
 mihi quoque in antecassum candidus imperti. memor
 interim promissi Monochorduli ac ceterorum quae te
 erudiendo mihi amice praestitutum pollicebare. Etenim
 Theoriae tenus refractarium tironem nunquam me
 habuisti, aut habiturus es, nec ipsos quidem opinor Gallos.
 Ad regulas modo quas ab eo deductas satis pro imperio
 praescribere videris, est quod non uno trihorio disser
 temus ac decertemus. Vale vir doctissime atque
 amicissime, et haec scripta, cum earum te satias ceperit
 remitte. Scribe Huga Com. v. Id. Dec. C1515CXL
 Tuis.

Joanni ab Holtzer
 Praeposito Plessensi.

Nobilissime Domine

(293).
 Injunxit mihi celsissimus Princeps meus, ut ad literas
 quas Duijsburgo ad ipsum scripsisti, paucis reponerem
 si vel Suecos vel Francos adire parat, per se quidem
 licere, verum cur vel hoc vel illud suo mandato fiat,
 nihil esse causae esse. Prainde utramcumque in partem
 inclines tunc potestatis, et arbitrii rem esse. De simili
 deinde hic conscribendo falsissimi rumores sunt, quin
 si ordines audiamus, pridem in exauctorandis copiis
 simus quas veteri militiae ante quinquennium et
 quod